

MŮŽU SE VÁS DOTKNOUT PŘES PLOT?

ANEŽKA NÁHLÍKOVÁ

● — pointa

Můžu se vás dotknout přes plot?

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Anežka Náhlíková
Můžu se vás dotknout přes plot? – e-kniha
Copyright © Pointa Publishing s.r.o., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

**MŮŽU
SE VÁS DOTKNOUT
PŘES PLOT?**

ANEŽKA NÁHLÍKOVÁ

**MŮŽU
SE VÁS DOTKNOUT
PŘES PLOT?**

ANEŽKA NÁHLÍKOVÁ

JSEM

POZORUJU

PROŽÍVÁM

PŘEMÝŠLÍM

CÍTÍM

SDÍLÍM

ŽIJU

PRAKTICKY INTELEKTUÁLNÍ

MEZI VĚDCI

Už docela dlouho pracuju ve velikém starém domě s malou věžičkou na střeše. V tom domě je škola. A v té škole se mluví především rukama, protože v ní pobývá hodně neslyšících dětí. Kromě nich tam taky narazíte na slyšící děti s poruchami řeči. Na ty já narážím dost často, protože mám v téhle škole na starosti knihovnu a ony si tam nějak zvykly chodit číst, hrát nebo si jen tak povídat a rozšiřovat mi obzory...

Ben je vědec. Dlouhodobě ho zajímá lidské tělo a porody, dinosauři a fantasy svět. Klade taky spoustu odborných otázek, na které neznám odpovědi. Jako oddychovou četbu si sem tam stříhne *Čtyřlístek*, u něhož propuká v neovladatelné záchvaty smíchu. Aktuálně pracuje na svých vlastních fantasy encyklopediích, které se všechny rozhodl darovat škole. Vždycky je spolu musíme opatřit kódem a zařadit do výpůjčnického systému. Spisovatel Ben XY bude u nás asi brzy nejvíc zastoupeným autorem, celkem nám už totiž věnoval dvanáct knih! Ale o nich třeba jindy.

Kvůli téhle story vám totiž ještě musím představit Zuzanku. Zuzanka žije tancem a zpívá vysokým tklivým hláskem. Svět vědy jí je úplně cizí. Jo a ráda provokuje Bena...

Včera si Beník v knihovně četl *Čtyřlístek* – v rámci odpočinku po právě dokončené nové knize TVOROVÉ A OBLUDY ALIAS (NE)PSI. Když tu najednou do knihovny drobnými tanečními krůčky za zvuku Labutího jezera, linoucího se z mobilu, přicupitala Zůza a začala baletkovsky tančit. Ben ji zpražil takovým tím soustrastným pohledem typu „no jo, ženská“. Když ale její představení skončilo, špitl, že on má rád

Michaela Jacksona. Do té doby jsem si myslela, že o takové iracionální věci, jako je tanec a zpěv, ejaja hopsasa, fakt nemá zájem. Omyl. Tak jsem našla jednu písničku a pustila ji tak nahlas, jak jen to můj vychytralý telefon dovolil.

Ben během prvních tónů vstal a začal se vlnit do rytmu. Když nabrala písnička grády, rozjel to taky. Ale neuvěřitelně. Skákal, točil se, padal a vstával, a to všechno nádherně ladně. Pak se k němu připojila Zuzanka a on ji úplně přirozeně přijal na parket. Vůbec se neškorčili, jak to mají ve zvyku, prostě jen tančili. S úžasem jsem na ně zírала. Když skončili, zářila oběma očka nadšením. Nemohla jsem je vynachválit.

Své překvapení nad Benovým výkonem ale nejlépe vyjádřila Zuzka, která ho uznale poplácala po zádech se slovy:

„Téda, Bene, cítím z tebe vášeň!“

PROSTĚ KNIHOVNICE

Děti z logopedických tříd mi říkají různě. Jsou neuvěřitelně vynalézaví. Někdo používá „Anežko“, někdo „knihovnicemocem“, už jsem slyšela i „paní knihovno“, ale nejlepší je jeden prvňáček, kterému se dlouhý slova špatně vyslovují, a tak zkracuje, kde může. Takže mi neřekne jinak než „paní hovnice“.

ZACHRAŇME ŽELVSTVO!

Minulý týden jsme hráli s prvňáky Vojtíkem a Toníkem a paní vychovatelkou Kájou takovou eko deskovou hru o záchraně želviček. Cílem bylo provést svou želvičku od vajíčka až po dospělou želvu. Během putování jsme si četli na kartičkách různé zajímavosti o ochraně želvstva a odpovídali na otázky týkající se špatného chování k němu (odpadky na plážích, nákup želvích vajíček, zabíjení samic pro maso a tak podobně). Mimo jiné na jedné kartičce stálo, že velkým problémem jsou světla z hotelů kolem pláží, protože želvátka matou. Místo aby vyrazila do moře, capkají totiž, chuděrky, na opačnou stranu za světlem. Měli jsme navrhnout nějaká řešení této situace.

Přiznávám se, že mě v první chvíli nic nenapadlo, a to jsem se opravdu snažila. Jinak na tom byl Vojta. Skoro okamžitě po vyřčení otázky vypálil, že to je úplně jasný. Musí se přece vzít lodě, rozsvítit na nich spoustu světýlek a vyrazit na moře. Želvičky pocupitají za nimi, a tedy do vody. Jak snadné, originální a geniální.

Já i Kája jsme zůstaly koukat. Prvňáček, který zná sotva pár písmenek... Ale myslí mu to fantasticky! To správná odpověď na kartičce byla mnohem prozaičtější – podle ní by lidé neměli zapomínat večer zatahovat závěsy, aby přes ně světlo nepronikalo ven.

